

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Novissima Polyantha, In Libros XX. Dispertita

Dominicus

Francofurti, 1613

Proditio

[urn:nbn:de:hbz:466:1-97211](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-97211)

*Diri aparenti Modea suos sanctissima natos
Terdidit: Et speras parcat Si illa tui?*

¶ F A R V L A.

Piscatores & Testudines.

Ad nauisam vsq; faturi testudinum carne piscatores cum etiam multum adhuc illius superesset, prater euntem forte Mercurium ad suas epulas inuitant. Qui non ignarus, quippe Deus, quo animo vocaretur, iussit suas ipso testudines vel edere vel vomere, neq; post sua demum factitia conuiuias querere.

Prodigiorum stultitia notatur, qui ea aliis tribunt, quæ ipsi despiciunt, & parvipendunt etiam ea, quæ quantius interdum pretii sunt.

Vide tit. Luxus, Voluptas.

Prodigium.

¶ DEFINITIO ET ETYMOLOG.

Prodigium, Deorum minæ, vel ire, *ut ait Non. Marcellus*: dictum, *ut idem Sult.*, a poro ad referendum. Alii dictum putant quasi porrodictum: quod porro dicitur: porro significet, & aliquis futurum esse portendat. *Ant. chor. dicitur August. Tract. 15. in 10. an. aliter tamen Alciat.* Quid prodigium dicit, quod mores faciunt, per quod detrimentum expectatur. Id enim est prodigere. *De Verbor. signif. Hæcæ ritus Hebr. Mophet.* portentum perualiorum, signum perualibile, quo quis mouetur ad credendum: *Deut. 13. a verbo Laphah.* splenduit, iussit, illuxit. Hinc Gr. φάω, & φάω lux, splendor. Prodigia enim perstringunt hominum oculos & mentes reddunt attonitas fulgore quodam extraordinario.

¶ SENTENTIAE PHILOSOPHICÆ.

Prodigia in obitu principum contingunt nec fortuna contingunt. habent enim ordinem, nec à natura procedunt, diuersa enim inter se sunt: unde si nec à fortuna nec à natura procedunt, ab intelligentia & ergo sublimi proficiuntur nature vires omnino exuperant. & ad tria potissimum numina referenda sunt, est enim per sonæ genus demon familiaris homini, quem angelum custodem Theologi nominant: est & loci custos, & eius domus, ciuitatis, & regionis cognominant principatum: est insuper ordo sublimis choruscus, numinum, vel demonum, vel angelorum, in quorum numerum, & sortem, per officii similitudinem excellens animus quasi ad stellam suam migratus, est in eodem illic officio quasi collega futurus: & ut tres prodigiorum auctores, sic tria genera portentorum sublimis chorus erinitus accendit, tonitrua ciet, iurgura, iaculatut, flammæ, & stellas cadentes: presæctum prouincæ nomen quatit, & diruit, machinas, oracula fundit, auguria & auspicia mouet, æstus designat, custos familiaris somnia excitat, canumq; latratu quasi malum demonium illinc arcentes, prima illa significant excellentissimos non extingui, non negligi, sed post obitum regnare cum superis: secunda calamitatem populi tanto viro destituti prænuntiant, & cauere imminencia subinde pericula monent, tertia & viri admodum moribundum, & suis indicant cœlestem fauorem, illo quidem morientem non mori, sed familie suæ post illum aspiraturum. *Eic. ep. lib. 11.*

Tamblich. Sicut Deus sæpe per fatuos homines loquitur sapientiam, declarans non hominem ibi loqui, sed Deum: Sic per vilissimam quæque portendit futura, his ipse admodum supereminens, & per omnia nostrum instruens intellectum. *De myst.*

Sicut fallantur, qui confidunt ex inanitate animam, & ex amentibus facere mentem: Ita qui ex rebus non diuinis diuina facere, & sine diis propria deorum opera, qualia sunt vaticinia, & miracula & similia, vt apparitiones & expiationes. *De myst.*

Prodigium est diuinæ iræ signum: quo vero pertinet, ad ea, quæ præterierint, an vero ad ea quæ instant, vi quæ ignoratur. *G. Pachymer. lib. 1. c. 6.*

Solenus quidem, terrores prodigiorum, spe & mora nobis ipsi blandientes, ad alios transferre, Verum apud quos malorum signum apparuerit, apud eos etiam euentum ratum fore constat. *J. dem. ead. lib.*

Per prodigia diuinitus, non præsentia modo, sed etiam futura declarantur atq; prædicuntur. *Mich. Glycas Annal.*

Prodigia sanas etiam mentes perturbare confueuerunt. *P. Louinus lib. 1. c. 15.*

Vide, Miraculum.

Proditio.

¶ DEFINITIO ET ETYMOLOG.

Proditio, Græce *προδοσις*, & *προδοσις*, proditio: *προδοσις*, proditio, prodo dicitur. Est autem prodere, fallere & tradere. Sal-

lust. *Antequam arcem prodere hostibus.* Unde proditorum mentum. Prodere est etiam manifestare, vade & proditor, a prodendis consiliis hostibus dici possunt. Hebr. Proditio: *Nagim* dicitur a verbo *Sagbar*, inclusit. Solet enim proditor quos prodeceat verbis & variis artibus includere.

¶ BIBLICI LOCI.

Proditio damnatur, 2. *Timoth. 3. 4.* proditor Evangelii *Luc. 21. 16.* proditoris pena, 2. *Paral. 25. 3.* & *33. 25. Ezech. 2. 2.*

¶ SENTENTIA PATRYM.

Iudas de Apostolatus fastigio in proditoris tarantur libit nec familiaritate communi, nec intinzione bucellæ accedens gratia frangitur, ne hominem tradat, quem Filium Dei mouet. *Eier. in Epist. ad Rusi.*

Instrumento pacis mortem irrogat, ferus dominum delicti magistrum sic prodit, quasi, per instrumentum pacis, mis ipsam pacem, de oculo machinatis ipsam prodicionem, *in Matth. 26.*

¶ POETICÆ SENTENTIAE.

Chaud. & Rusi.

*Hæc hæc! quam breuibus perenni ingenta casu
Impetum tanto questum sanguine tanto
Seruatum, quod mille Ducum peperere laboris,
Quod tantis Romanæ manus conseruit ausu,
Proditor Suis iners; angusto tempore cecit.*
Silus 13.

*Ille autem, qui tradet ut prætoris nostro
Alit in quant um resonat plangens ius nisi
Armer ad passus redien: Sotis, hostium arcem
Vrgo, immane nefas, ad amato prodidit ausu
Tari per. Et pallis referant claustra Sabini.*

¶ SENTENTIAE PHILOSOPHICÆ.

Proditionem amo, sed proditorem non laudo. *Plat. in epist.* Proditor pro hoste habendus. *Demosthenes.* Fœdera in iuste frangere impium est, sed hostes fallere non est modum & honestum, sed in iudicium quoq; & laudabilem *sarchm.*

De prodicione. D I A L. LXIX.

Francisci Petrarcho.

D O I.

Proditus sum ab amicis. R. Hostibus credo. Si amio te esse non te prodere. D. A familiaribus tum proditus. R. Amicum nomen, & familiaris amicus & familiaris hostis dicitur, quæ prole maius vita hominum non habet. D. Proditus sum ab amicis ante alios si debam. R. Vix fallitur, qui non fide. Etenim vero quo maior quisq; eominus potest tute fidere, eoq; pluribus est necessesse. Vnde fit tum commune, tum vel maxime regium fit prodi, neq; omnino vilius genus tam obnotum lucetulo. Proditus sum, vt fama est, Priamus, proditus Mimos, Dethes, Agamemnon, Alexander, & ante ipsum Darius, proditus eofris Romulus, Tarquinus Priscus, Scruus Tullus, Africanus minor, Magnufq; Pompeius, & Iulius Cæsar, & mille alii, reges, vel regibus altiores & quid prodigos loquor, quasi quæredite. Quæ autem non proditur, & in partibus cotidie, & in magis, nullo minus est pentus, a quo prodi possit: Proditus est extrinsecum Clauibus, nec regum pelle terreturum cœlestis ille rex caruit. D. Proditus sum magisq; meorum fraudib. quam propriis tangor inuentionibus. R. Pie id quidem, ac magnifice. Nam & Africanus ille cuius prole me memini, se territum non tam mortis metuquam inuentionibus suis apud Ciceronem dicit. Veruntamen neutro nimium magis debet, quando enim ita iacta fors est, vt lucrum ac pericula proditionis bona fides damnumq; sit prodi, eligere vtrum malis. D. Proditus me fessellit. R. Plus ille sibi nocuit quam tibi, se prodidit, per quæ de confodite dum spoliat, se perimit. Tibi enim, regum hostes vel opes, sibi animam, formam, conscientie quietem, communitatem hominum eripuit. Nil scelerius proditore. Nil turpius sol vitibus obsecenitas tanta est, vt & qui artificio eius egeat excoriorum artificem, & qui ceterorum scelerum famam querunt huius inuentionem reformident. D. Proditus sum. B. Proditus forsan, ne tam facile iterum prodi possis. Multi sæpe paruis damnis admouiti, magis occurrere dederunt.

¶ APOPTHEGMATA.

Agis Archidami F. Cum Ephori dicerent, proficere, inuentionem tecum ducens ad huius patriam, nam is ipse te prodidit inuentionem: Et quod conuenit, inquit, o Ephori, tot iuuenes si credere, quæ suam ipsius patriam prodidit? Grauius admonens, nihil illis ratio credi, qui in patriam perdidit fuerint. *Plat. in Luc.*

Theycion Delphis rediens, quum videret in Isthmo ægubas à Philippi copiis occupatas: Malos, inquit, o Corinthii! periculis custodes vos habet Peloponnetus. Allusio est, quod grauiora nimadueri solet in ciues, quibus vrbis porte committuntur, si cas indiligenter custodierint. Multo magis, accuam præcedentem *Comitiu*

PC

POLYANT

